

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XXVII. ročník

číslo 9/září 2021

VÍTEJTE!

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

Neděle	9.30	bohoslužby (1. neděle v měsíci rodinné, 3. neděle sv. večere Páně)
	12.00	každou 3. neděli v měsíci deskohrátky
	14.00	bohoslužby „Společenství Kristovo“
Pondělí	18.00	rozrost (setkání střední generace, vždy 1. pondělí v měsíci)
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.00	společné čtení nábožensky vzdělávací knihy
	9.00	hEaVEN (setkání malých dětí s rodiči)
Středa	17–18	práce na skalce + posezení u kávy (od jara do podzimu)
	18.00	biblická hodina
	19.30	loutnový koncert (R. Měřinský a jeho hosté, 2. středa v měsíci)
Čtvrtek	15–17	úřední hodiny faráře (předchozí tel. domluva doporučena!)
Pátek	16–18	dorost (mladší i starší), odrost nahrazen mládeží, termín v jednání
Sobota	12–17	rehabilitační centrum EXIT – pomoc lidem bez domova (1. a 3. sobota v měsíci)

DALŠÍ INFORMACE na předposlední straně časopisu

Obsah

Vítejte	2	Dvě návštěvy	12
pravidelný sborový program		(u Květy Šíbové a u Jany Žilkové)	
Pozvánky	3	Ujkovice 2021	13
Zpráva o životě sboru	3	Asterix a Obelix	
pro výroční shromáždění 19. 9.		Pecka 2021	15
Blíží se výroční schůze	7	Stříbrná židle	
a volba nového staršovstva		Zpráva o Otakarovi	16
Vzpomínka na Železnou Rudu	8	Jak se dostat	17
Sborová dovolená 2021	9	v jarním Posázaví do sedmého	
Zamyšlení Michala Mazného	9	nebe (1. část, dokončení příště)	
Nečekaně milé setkání	10	Kontaktní informace, tiráž	23
O hněvu	10		

POZVÁNKY

POMOC DOBROVOLNICKÉMU PROGRAMU

Od čtvrtka 9. září do soboty 11. září vždy 9–18 hodin probíhá v kapli sv. Václava Fakultní Thomayerovy nemocnice DOBROČINNÝ BAZAR. Nákupem oblečení, hraček i různých dalších věcíček přispějete na aktivity Centra podpůrné péče. Srdečné díky.

Pro dotazy je k dispozici také koordinátorka dobrovolníků:

romana.hrabakova@ftn.cz

Lenka P.

TAK DO TOHO ŠLÁPNI – AŽ DORAZÍŠ DO KOSTELA ☺

V neděli 19. září se koná již čtrnáctý ročník akce „Do kostela na kole“. Kdo má kolo (koloběžku, kolečkové brusle, skateboard), může svou jízdu podpořit snahu šetřit ovzduší. A pokud chcete protrénovat mozkové buňky, nabízím dvě věty se skrývačkami, co nutně patří do povinné výbavy cyklisty:

Řeka Odra z kajaku láká hafo vodáků.

Něžný obr z daleka žádné děti neleká.

Lenka P.

KVÍZY – V neděli 12. 9. se obnovují kvízy. Účinkovat bude Filip Slavíček.

Jiří Čujan

ZPRÁVA STARŠOVSTVA O ŽIVOTĚ A STAVU SBORU ZA ROK 2020

výroční sborové shromáždění 19. 9. 2021

Milé sestry, milí bratři, vážení hosté!

Máme za sebou rok 2020 a část roku 2021, které byly zásadně ovlivněny epidemií covidu-19 a s tím souvisejícími restrikcemi, které zasáhly do průběhu sborového života a vedly ke změnám.

Podle nařízení vlády bylo možné, aby se bohoslužeb účastnily pouze určené počty účastníků. Byly tedy připravovány dvojce bohoslužby pro menší počet lidí v neděli ráno v 9.30 a večer v 18 hodin.

Návštěvníci bohoslužeb si mohli zarezervovat místo v kostele po internetu či požádat o rezervaci bratra faráře. V souvislosti s epidemií covidu-19 pokračoval přenos bohoslužeb i přes internet.

Do konference jsme každý týden v sobotu večer dostávali od bratra faráře informace, jak a kdy budou bohoslužby přenášeny. K dispozici jsme měli kázání v textové podobě ke stažení. Pro ty, kdo to potřebovali, bylo vytištěné kázání rozneseno osobně. Přes meet.jit.si, Facebook a Youtube bylo a je možné sledovat ranní bohoslužby v 9.30.

Od jara máme kvalitnější kameru, jejíž umístění umožnilo lepší sledování přenášených bohoslužeb.

Po proběhlých bohoslužbách na meet.jit.si byla možnost setkat se a povídat si v rámci „kavárny“ s ostatními účastníky bohoslužeb nejen z Braníka, ale i z Hořovic a Dobříše, ze sborů, které bratr farář Pechar administruje.

Večeři Páně jsme slavili každou třetí neděli a o svátcích v kostele i on-line novým způsobem. Liturgie byla rozeslána e-mailem a mohli jsme se rozhodnout, zda se zúčastníme VP při sledování bohoslužeb online pouze jako diváci, nebo se zapojíme doma chlebem a vínem.

Mohli jsme vstoupit nově do zaslíbení – „vy jste královské kněžstvo“ (1Pt 2,9). Byli jsme pevně napojeni na sborové společenství s možností vysloužit VP sobě i členům rodiny a připojit se i z domova do společenství kruhu a Kristovy přítomnosti.

Ohlášky byly pravidelně posílány do konference.

Učitelé nedělní školy obětavě připravovali a rozesílali materiály pro děti.

Stejným způsobem jako bohoslužby online probíhala pravidelná středeční biblická hodina. Dostávali jsme psaný text a přes meet.jit.si jsme se mohli účastnit online biblické hodiny s možností i vstupovat do diskuze.

Online biblická hodina byla pro členy sboru z Dobříše a Hořovic připravena ve čtvrtek.

Setkávání dorostu a odrostu probíhalo také po internetu každý pátek s připraveným programem. Děti tak mohly vidět své přátele a neztrácet s nimi kontakt.

Probíhala modlitební setkání každé úterý i společné čtení knihy v Evenu.

Všichni jsme uvítali rozvolnění a vydechli si při něm v letních měsících. Jsme Pánu Bohu vděční, že letní akce mohly proběhnout bez větších problémů.

Byla připraveny vodácké akce s dětmi, nácvik na vodu a výprava na Ohři pod vedením Jeronýma Zvánovce s týmem a výprava na Nežárku a Lužnici pod vedením Marie Jelínkové s týmem.

Děti si stihly užít také 3 akce dorostu s přespáním.

Proběhly oba typy táborů. Hlavní vedoucí malého tábora v Ujkovicích byla Michaela Mazná, Jakub Drápal byl hlavním vedoucím tábora pro starší děti – Pecky. Děkujeme jim i členům obou týmů, kteří se do táborového dění zapojili a pomáhali.

A nesmíme zapomenout na sborovou dovolenou, společně jsme byli na Šumavě v Železné Rudě, za zorganizování děkujeme Zdeňce Kučerové, Jiřímu Holému a Rut Nývltové.

V rámci rozvolnění bylo možné se ještě setkávat po prázdninách, a tak proběhlo na začátku školního roku žehnání školních aktovek. V září se již tradičně konala ekologicky zaměřená iniciativa „Do kostela na kole“.

Po opětovném zhoršení epidemie na podzim jsme byli znovu vystaveni omezením vyplývajícím z vládních nařízení.

Přesto jsme se mohli zapojit do akce Křesťanské Vánoce, pod vedením Lenky Pecharové. Návštěvníci kostela si mohli prohlédnout našimi členkami upečený perníkový betlém a vyzvednout si kartičku pro betlém vlastní.

Vánoční hra se tentokrát nemohla uskutečnit, ale bylo možné v kostele či na internetu sledovat pěkně sestříhaný průřez posledních vánočních her, který připravil Štěpán Trojan.

Jako hlavní poslání sboru i nadále vidíme otevírání prostoru pro Boží slovo a jeho proměňující moci. Kázání a vyučování bylo především v rukou bratra faráře. A, zpravidla každou čtvrtou neděli, na členech sboru nebo výpomocných kazatelích.

Je přáním i nadějí staršovstva, že ve sboru zůstane zachován svobodný prostor pro tvůrčí vyjádření biblické zvěsti pro postihnutí osobní situace člověka i pro svědectví o setkání člověka s naším Pánem, Ježíšem Kristem.

Toužíme po tom, aby i nadále branický sbor zůstal místem, kde se v lásce přijímají lidé s různými názory, s různým uchopením biblické zvěsti.

Ve sboru máme počátkem roku 2021 celkem 324 členů, z nichž velká část se aktivně účastní života sboru. Přivítali jsme také několik nových členů přestoupením do našeho sboru.

Života sboru se velmi aktivně účastní i několik rodin a mnoho jednotlivců, kteří se dosud pro členství nerozhodli. Jsme vděční za jejich přínos pro sbor. Na výroční schůzi ale nemohou hlasovat jako členové s volebním právem. Před pandemií bylo časté, že počet účastníků nedělních bohoslužeb a nedělek přesahoval 100–120 osob, ale potom jsme se museli přizpůsobit povoleným počtům pro účastníky bohoslužeb, proto probíhaly dvakrát za neděli. Bohužel nemáme přehled, kdo se účastní nedělních shromáždění.

Za rok 2020 a v prvních měsících 2021 byli ve sboru pokřtěni 3 dospělí (Tomáš Kolek, Štěpánka Kolková, Marie Žilová) a 3 děti. Maruška Saudková odešla do ŘKC (máme ji stále rádi).

Širokou škálu laické činnosti ve sboru považujeme za bohatství, které chceme dále rozmnožovat.

Změny v přípravě bohoslužeb a podpora kontinuity sborového života za nouzového stavu kladla nové nároky na bratra faráře, děkujeme jemu i dalším členům, kteří se zapojili.

Stranou výčtu toho, za co jsme ve sboru vděční, by neměla zůstat hudba, písně, chvály. Za pravidelnou obětavou službu varhaníka děkujeme Miloši Pecharovi, který doprovází často i při dvojích bohoslužbách. Děkujeme i dalším ochotným varhaníkům.

Děkujeme Dáňovi Pincovi a skupině hudebníků za hudební doprovod písní o svátcích, nedělích i jiných příležitostech.

Děkujeme všem zapojeným do přípravy a vytvoření nových webových stránek našeho sboru – Luborovi Kolářovi, Ondřeji Erneyeiovi, Vojtovi Pincovi, Jaroslavu Pecharovi, Davidovi a Bětce Slabým, Páje Kroužkové a Tomáši Kolkovi.

Děkujeme Tomáši Bedrníkovi a Ladislavu Matkovskému za přípravu rekonstrukce a úprav kostela.

Děkujeme členům staršovstva, kteří svoji činnost vykonávají pravidelně a dlouhodobě – například Janě Stralczynské za vedení pokladny a dodávání podkladů pro paní účetní, děkujeme těm, kdo se zapojují podle potřeb a možností.

Jsme vděční a děkujeme učitelům nedělní školy, vedoucím dorostu, všem těm, kdo se schází a modlí se za sbor a potřebné, kdo se podílí na vydávání sborového časopisu Brána, všem, kdo pomáhali a pomáhají s úklidem a desinfekcí, všem, kdo organizují odvoz i dovážejí starší členy sboru do kostela, obstarávají pravidelně květiny, mají na starosti skalku, víno k VP, zahradu a spoustu dalších pomoci a oprav jak u normálního provozu sboru, tak při organizaci táborů a dalších akcí.

V neposlední řadě děkujeme i za obětavost členů i přátel, že byly finančně zajištěny všechny i nenadálé potřeby a na účtu sboru je víc než třetina částky nutné k rekonstrukci. Prosíme, myslíte i nadále štedře na potřeby sboru a další podporu přestavby.

Zůstává otázka, jak nás minulý rok ovlivnil.

Po určitém vzepětí na začátku, kdy bylo potřeba zareagovat na změny a zavést náhradní způsoby návštěvy bohoslužeb a sborového života, došlo k určitému ochabnutí.

Touha po návštěvě bohoslužeb v kostele je menší, občas nejsou zaplněna ani ta místa, která jsou k dispozici.

Pokud se vše bude postupně vracet k normálu, bude potřebné, abychom vstoupili aktivněji do sborového společenství, nasadit se a neulpět v utlumené stagnaci a omezeních, které minulé období sebou přineslo.

„... proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé.“ (Římanům 12,2)

A tak tu touhu po růstu a obnově silnějšího společenství v našem sboru přinášíme v modlitbách našemu Pánu.

BLÍŽÍ SE VÝROČNÍ SCHŮZE

a volba nového staršovstva

Milí bratři, milé sestry! Přátelé!

Blíží se kvůli pandemii odkládaná výroční schůze našeho branického sboru. Proběhne v neděli, 19. září, hned po ranních bohoslužbách. Těším se na ni, na zprávu našeho kurátora Tomáše Bedrníka, na referáty ze všech odvětví našeho sborového života.

Věřím, že schůze bude dobrá, zajímavá. Že nám připomene – a já si opět uvědomím a jsem za to vděčný – jak bohatý je život našeho sboru.

S velkým zájmem jsem si v Bráně přečetl bio kandidátů do nového staršovstva. Rozhodnutí, komu dám svůj hlas, není snadné. Dvakrát jsem si seznam přečetl a nejméně ještě jednou se nad ním zamyslím. Kvalitních kandidátů je víc, než kolik je třeba.

Potěšilo mne, jak velký je zájem o službu našemu sboru. A také mne potěšila skutečnost, že mezi kandidáty jsou lidé ze všech generací a že podle toho bude zřejmě vypadat složení nového staršovstva. To je super! Nebylo by totiž dobré, kdyby nebyly zastoupeny všechny tři generace, i když nové kandidáty varuji, že být „starším“ je náročná, nevděčná, často mravenčí práce, plná hledání kompromisů a nejlepších řešení!

Při čtení seznamu kandidátů mě překvapila myšlenka, proč já jsem se také nepřihlásil? Proč nekandiduji? Bylo by to symbolické. Moji rodiče – naše rodina – byli po druhé světové válce při stavbě našeho kostela a že bych já po více než 55 letech přispěl,

nejen finančně, ale také při jeho rekonstrukci? Velice lákavá myšlenka, přiznávám se. Zkušenosti s tím mám.

V americkém sboru na americkém Long Islandu, kde jsem dlouho žil, jsem byl aktivně svědkem rozsáhlé rekonstrukce starého, dřevěného kostela. I v komisi pro výběr nového faráře jsem byl zapojen. A tak tuším, co tyto dvě „akce“, které staršovstvo řeší a bude řešit, obnáší. Vím, jak dokážou být náročné a vyčerpávající a že není možné brát funkce ve staršovstvu jinak než naprosto vážně a zodpovědně.

Nebyla to samozřejmě moje zásluha, že to tenkrát dopadlo výborně, byli tam jiní, zkušenější a movitější starší, ale ledacos jsem se během těch jednání naučil, do mysli vstřebal.

Ale že bych si chtěl jen z nostalgického důvodu zajistit svůj osobní vliv na budoucnost našeho sboru? Mám na to právo? Nemyslím si to. Já totiž

věřím, že jsou v životě momenty, kdy by si měl člověk uvědomit, kdy je potřebný a vítaný a kdy je vhodné ustoupit a uvolnit prostor nové generaci s čerstvou energií, s novými nápady. (Kéž by si to včas uvědomili někteří naši politici a různí mocipáni!)

A tak jen doufám, věřím, vlastně jsem přesvědčen, že i nové staršovstvo bude vyzařovat to, v čem je síla našeho sboru – že v něm zůstanou starší, zkušení a v tom pravém slova smyslu moudří lidé, že se bude i nadále projevovala síla a energie střední generace a že jim do toho bude s pokorou strkat čumák několik „zelenáčů“. Těch, kteří ještě nikdy nebyli v situaci, kdy jde o vážná rozhodnutí, která budou mít dlouhodobý dopad na jejich život, na život celého sboru. Držím jim – a nám všem – palce, aby si našli vhodnou, tvůrčí a pozitivní roli v novém staršovstvu.

Zdravím vás, přeju vše dobré, bezkoronavirové.

Petr Bísek

Ládví, 13. 8. 2021

VZPOMÍNKA NA ŽELEZNOU RUDU

Nemohu zapomenout na setkání s jedním řidičem linky autobusu Železná Ruda – Kvilda.

V pondělí jsme se rozhodli navštívit Kvildu a následně místo na hranici s Bavorskem – Bučinu. (Parta ve složení: 4 děti, pes a já.) Na zastávce v Železné Rudě (9.55 hod.) čekala spousta lidí – s dětmi, bicykly i psy. Řidič měl pomocníka na upevňování kol na přívěs. Sám inkasoval a vítal cestující. Ke každému měl vtipnou poznámku. Moje děti šly přede mnou a hlásily: „Platí babička.“ A začala konverzace typu: „To by mohl říct každý, no babička, co by neudělala, a ten pes by měl mít na-

ondulovaný ocas, ale když žádný nemá, tak ať jde...“ A já předložila tisícovku. Na to mi sdělil, že v pondělí ráno nemá zpět. Zaplatila jsem a na omluvu řekla, že potřebuji rozměnit, abych dětem mohla dát kapesné. Asi v půli cesty řidič zavolal: „Ta paní, co potřebuje rozměnit pro vnučata!“ Celý autobus se rozveselil a bavil se tím.

Na zpáteční cestě jsme jeli zase s tím řidičem – a ani v pozdním odpoledni ho dobrá nálada neopustila. V úterý jsme jeli pozdějším spojem jenom do Srní–Mechové. Normální, komisní řidič. Na zpáteční cestu jsme si počkali na „našeho“ řidiče. Už když dojížděl, zvedl obě ruce v radostném pozdravu. Pamatoval si nás, jako bychom byli staří známí. Při dojezdu do Železné Rudy před železničním přejezdem stála fronta aut. (Na stavbu za přejezdem cosi skládali z návěsu a zabrali celou vozovku.) My už stáli u dveří. I pravila jsem nahlas: „Bylo by moc troufalé, kdybyste nám otevřel?“ A hned spolucestující mě začali napomínat a poučovat o předpisech. Jenže „nás“ řidič jen zavolal: „Vystupte opatrně na chodník!“ a otevřel.

Tak to je moje zkušenost a nezapomenutelná vzpomínka.

M. Ol.

SBOROVÁ DOVOLENÁ 2021

Milé sestry, milí bratři,

téměř každý den letošní sborové dovolené byl tradičně zahájen (po rozcvičce) ranním zamyšlením. Každé si připravil a přečetl nějaký účastník. I já měl jedno: o svém pokusu sdělit v práci našemu týmu (cca 10 lidí, jsem tam nejstarší a jediný hlásící se ke křesťanství) stručně (cca 10 minut) křesťanskou zvěst (na jedné k tomu vhodné schůzce). Východiskem mi byl známý verš Jan 3,16. Snažil jsem se do toho ale vtěsnat vše, co pokládám za nejdůležitější o Bohu, Kristu, Duchu svatém, obrácení, víře i cíli křesťanského života.

Mám to sepsané v článku na webu, jehož první půlku na onom ranním zamyšlení přečetl bratr Jiří Holý (Jirkovi moc děkuji, že to vzal za mne, nebylo mi dobře). Reakce byly různé: mj. jedna, abych to poslal do Brány, ale i jiná, že to bylo docela dost zamotané a dlouhé (a tudíž pro Bránu ne zcela vhodné).

Respektuji obě tyto reakce a volím proto variantu kočkopes: kdo má zájem (a má přístup na web), nechť se na to podívá na Google-Docs*.

Případní zájemci bez přístupu na web nechť mi dají vědět a nějak se domluvíme. ☺ Doufám, že i ostatní zamyšlení budou k mání – byla totiž velmi pěkná a podnětná.

Michal Mazný

*) https://docs.google.com/document/d/1tTdA9tkOr_6mhn4EWDt_lfhGAr5lOp_dU9OkByGjw/edit?usp=sharing – lze tam k tomu psát i komentáře.

Nečekaně milé setkání na sborovce

Se Zdenou Kučerovou máme společně takovou užitečnou „úchytku“ (a jistě nejen my): když totiž vidíme ve sboru neznámého (neznámou), tak je oslovíme, ale nijak se nevnučujeme.

Přesně to se stalo při druhém ranním zamyšlení na chatě Ořovský. Ukázalo se, že je to paní Karolína Kačírková, členka církve adventistů v Příbrami, a že je to maminka našeho kuchaře, s nímž jsem už den před tím prohodila několik pochvalných slov a on mi s úsměvem řekl, že teď vaří nám, ale kdysi vařil našim prezidentům (a zdůraznil „kromě toho posledního“). Skromně poznamenal, že má fotografii s prezidentem Havlem a jeho paní.

Druhý den jsme s Janou Jasnou hrály v kuchynce ve 2. patře biblickou hru, když ze dveří za námi vyšla paní Kačírková, aby použila elektrickou zásuvku kvůli žehlení pracovních oděvů pro syna. Podívala se, co to hrajeme, a už se k žehlení v tu chvíli nedostala a my jsme si s Janou už nedaly „druhou rundu“ biblické hry, protože jsme si přes hodinu vzájemně sdělovaly zkušenosti z obou společenství a náš osobní přístup.

Paní Kačírková se účastnila všech ranních zamyšlení, a tak jsem ji pozvala i na náš závěrečný večer. Měla jsem dojem, že si ho (s obavami) představovala trochu jinak, protože jen tak potichu poznamenala, jestli tam bude i něco duchovního. V pátek večer přišla a její slova po skončení programu mne opravdu potěšila; hádám, že rozhodně nečekala, co pak slyšela od dětí, zpěváků a samozřejmě flétnového kvarteta. S Janou si vyměnily telefonní čísla a má v plánu navštívit někdy branický sbor.

D. Rut Nýltová

PS: Paní K. uvěřila až v dospělosti a už se jí nepodařilo nasměrovat k tomu i své děti.

O hněvu

*Odložte dřívější způsob života, staré lidství, které hyne klamnými vášněmi, obnovte se duchovním smýšlením, oblečte nové lidství, stvořené k Božímu obrazu ve spravedlnosti a svatosti pravdy. **Hněváte-li se, nehřešte. Nenechte nad svým hněvem zapadnout slunce a nedopřejte místa ďáblu.** Z vašich úst ať nevyjde ani jedno špatné slovo, ale vždy jen dobré, které by pomohlo, kde je třeba, a tak posluchačům přineslo milost. A nezarmucujte svatého Ducha Božího, jehož pečeť nesete pro den vykoupení. Ať je vám vzdálena všechna tvrdost, zloba, hněv, křik, utrhaní a s tím i každá špatnost. Buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám.*

(několik veršů z Ef 4,22–32)

Bible mluví do našeho každodenního všedního života a vede nás. Zastavím se u hněvu, který je v tomto textu opakovaně zmiňován. Jak se máme hněvat?

Naše přirozená reakce na něco nesprávného nebo zraňujícího od druhých je, že nás to rozzlobí a jsme plni hněvu. Hněv je emoce, síla, která se objeví, když je potřeba se vůči něčemu vymezit, dát najevo, že něco nechceme. Záleží však na způsobu, jak to vyjádříme.

Písmo nás vede k tomu, abychom byli **pomalí k hněvu** (... každý člověk ať je rychlý k naslouchání, pomalý k mluvení, pomalý k hněvu, Jk 1,19), tedy nebýt jako zápalka často a hned. S hněvem opatrně. *(A já vím, o čem mluvím, jsem celkem klidná osoba, ale některé věci mě nadzvednou rychle a opravdu intenzivně, musím si na to dávat pozor.)*

Radí nám také: **Hněváte-li se, nehřešte.** (Ef 4,26) Takže rozzlobit se, že někdo nám dělá něco nesprávného, je v pořádku, máme ale hněv udržet pod kontrolou. Hněv nás nesmí pohltit a ovládnout, my máme mít nad ním kontrolu. Však také jedním z ovoce Ducha v našich životech je právě „sebeovládání“. (Ga 5,22)

Při střetnutí může mít nezvládnutý hněv nesmírně destruktivní důsledky. Slova, která rychle řekneme, mohou doslova zničit – pocit hodnoty toho druhého nebo vztah, nejdou nikdy vzít zpět. Jsou jako vypálená rána. Neuvážená rozhodnutí učiněná v hněvu mohou mít fatální následky, třeba rozbít a zničit rodinu.

Abychom si udrželi správný postoj, musíme s hněvem pracovat, a to rychle. **Nenechte nad svým hněvem zapadnout slunce.** (Ef 4,26) Hněv je potřeba dostat ze sebe. Je dobré ten problém v modlitbě předložit Pánu a rozdělit se o to, co nás trápí. Otevřeně Pánu popsat, co mě zranilo, jak mi při tom je, rozdělit se o bolest, zklamání, o křivdu a teprve potom jít spát. Nemáme totiž svůj hněv nechat nekontrolovaně narůstat. Tím bychom dali volný prostor tomu Zlému.

Nový den je potřeba začít nově a jinak.

Zvítězit nad hněvem nejde hned a nestane se to automaticky, bývá to i dlouhý proces. Ale je rozdíl, jestli se jen točím v kruhu hněvu, který narůstá, nebo jestli **chci** být na cestě z toho ven, byť stále ještě blízko a nedokonale. Chce to úsilí a každodenní boj. *(Když mě něco nepříjemného potká, mluvím o tom většinou se svým mužem a někdy se k tomu znovu vrátím. Když to ale zmiňuji opakovaně, řekne mi – už jsi o tom mluvila.)*

V kralickém překladu slyšíme: **Veškerá hořkost, hněv, zuřivost, křik i urážky ať vás opustí spolu s veškerou záští.** (Ef 4,31) Písmo už to jasněji říci nemůže.

Se svým hněvem musíme pracovat, protože samotný hněv, i kdyby byl spravedlivý, i kdybychom byli zcela v právu, a to často také nemusíme být, není řešením. „**Neboť lidským hněvem se Boží spravedlnost nevypůsobí.**“ (Jk 1,20) Lidská spravedlnost a Boží spravedlnost se liší.

A my usilujeme o to, abychom jednali jako Boží děti, usilujeme o to být součástí Božího království a Jeho spravedlnosti. A k tomu je potřeba „**obléci no-**

věho člověka, který byl stvořen podle Boha ve spravedlnosti a svatosti pravdy“. (Ef. 24,24) Pán nás zve k tomu, na co se nezmůžeme sami. Je to nabídka, je to dar pro nás. Víra je o proměně, postupném oblékání toho, co On nabízí.

A dnes můžeme z Písma lépe porozumět a přijmout, jak zacházet s hněvem a jak jednat...

Marta Drápalová

DVĚ NÁVŠTĚVY

Květa Šíbová vás zdraví z domova důchodců v Kobylisích a zve k návštěvě.

Jana Žilková oslavila své 80. narozeniny. Přejeme vše nejlepší!

UJKOVICE 2021

Asterix a Obelix

Celá Galie už je obsazena Římem. Celá? Ne! Jedna vesnice stále odolává, ale kdo ví, na jak dlouho. Proto povolala na pomoc hrdiny ze všech koutů Galie, aby jim v boji proti samotnému Juliu Caesarovi pomohli. Již po první bitvě je díky posílám a nemalé pomoci kouzelného nápoje, který dodává nadlidskou sílu, hlavní válečník Asterix v pozici, kdy s Caesarem uzavře sázku. Dává Caesarovi ještě 7 pokusů, aby se jakýmkoli způsobem vesnice zmocnil. Pokud se mu to však nepovede, nechá vesničany již navždy na pokoji a uzná jejich samostatnost.

Následuje malá ochutnávka toho, co si na naše hrdiny Julek vymyslel. Kromě toho, že neprozřetelně unesl nejhlučnějšího Gala pod sluncem – samozvaného umělce Trubadixe, oblehl vesnici a pak se ji pokusil vyhladovět. Děti si však po okolí zvládly sehnat dostatek potravin, aby si na truc dokonce udělaly bramborový salát.

Následně Caesar vzpomenuł na prastarou tradici souboje náčelníků, ale ani římanofilní Cosinusix nezvládl našeho náčelníka Majestatixe porazit, přestože tou dobou byl bez kouzelného nápoje, jelikož Panoramix byl nešťastnou náhodou trefen Obelixovým menhirem.

Den po tomto souboji potkal Asterix s Obelixem krásnou Halabalu, jejíž snoubenec však musel sloužit v římských legiích v Africe. Udělali jsme si tedy výlet do Afriky. Ten byl extrémně vypečený, protože kromě plánovaných pirátů na moři nás stihla i neplánovaná bouře v lesích při přespání. Naše provizorní přístřešky však všechny kromě vedoucích před deštěm ochránily.

Další Caesarův útok byl psychologický – snažil se mezi vesničany zasít nesvár. Ale i přes neshody, kdo je ve vesnici nejvýznamnější muž, se nakonec vesničané a jejich posily spojili proti zákeřnému společnému nepříteli – Římanům. Všechny křivdy byly zapomenuty a vesnice žila spokojeně dál. Dokud se je Caesar nepokusil vyhnat pasivně agresivně civilním římským obyvatelstvem.

Přestože několika vesničanům nový styl lázní a celkové elegance nových obyvatel takzvaného Sídliště bohů vyhovoval, většina vesnice, označovaná Římany za barbarskou, byla proti. Jelikož používat kouzelný nápoj proti ženám a dětem nepřišlo našim hrdinům správné, využili Trubadixovy ochoty a vyhnali je jeho zpěvem. Čtenář ať sám zhodnotí, co byla méně bolestivá varianta.

Poslední překážkou, kterou musela naše vesnice překonat, byly peníze. O Obelixovy menhiry začal být v Římě nápadně velký zájem a za každý dostal slušně

zaplaceno. Vesnice tak musela ustát i náhlé rozvrstvení svých občanů do nerovnoměrných platových tříd.

Po tomto kapitalistickém útoku se vydali hlavní protagonisté spolu s dětskými posilami do Říma ohlásit svou výhru Caesarovi. Ovšem trochu se přepočítali. Záchrana Halabalina snoubence nebyl žádný Caesarův pokus o dobytí vesnice, ale čistě Obelixova dobrá vůle. Poslední výzva na ně tedy teprve čekala: dostat se co nejrychleji zpět z Říma do vesnice, kde nechali obyčejné obyvatelstvo bez Panoramaxe a jeho kouzelného nápoje napospas Juliovým armádám.

I přes snahu Říma se 37 dětem, Asterixovi, Obelixovi, Panoramixovi, Maje-statixovi, Trubadixovi a dalším 11 vesničanům povedlo nakonec vesnici uhájit. A po závěrečné hostině se tak všichni mohli rozjet zpět do svých domovů s pocitem vítězství hrstky nad až goliášovským impériem.

Více fotek a zážitků z tábora naleznete ve facebookové skupině Ujkovice 2021 nebo na webových stránkách branicky-tabor.evangelnet.cz. Děkujeme za všechny modlitby, žádné očekávané ani neočekávané problémy nakonec nastaly.

Míša Trinity Mazná

PECKA 2021

Stříbrná židle

Letošní rok se narnijské výpravy zúčastnilo 12 vedoucích, 33 dětí, 4 auta a 1 karosa.

Putování započalo důležitým úkolem – děti si musely zapamatovat 5 znamení, která byla nesmírně důležitá pro nalezení prince a jeho vysvobození.

Během výpravy se dělo mnoho mimořádných událostí – děti během nočního výletu na sovi radu lovily netopýry a další den si zkusily, jaké to je strávit celý den jako sova – obráceně. Ráno se uskutečnilo večerní čtení, ke snídani se opékaly buřty. Večer proběhla ranní rozcvička, rybník a ranní odběr hub. Po buďku šli všichni spát.

Výprava vyvrcholila sestoupením do Doleního světa. Zde děti putovaly dlouhé kilometry tmou, aby našly a vysvobodily prince, který byl kouzly omámen zlou Zelenou dámou a připoután ke Stříbrné židli. Skupině se podařilo zabít čarodějnici a ve jménu velkého lva Aslana vysvobodit prince Riliana. Poté se úspěšně vrátili zpět na Hoření svět a konala se Velká závěrečná hostina, během níž společně s princem hodovali a slavili návrat budoucího krále Narnie.

Patnáct dní dlouhá výprava plná zábavy, dobrodružství a duchovního přesahu proběhla bez větších komplikací a všichni se plně nasytili svěžího narnijského vzduchu. Nezbyvá než dodat, že

... za rok na Pecku zas jedem!

Adam Pinc

ZPRÁVA O OTAKAROVÍ

2. března 2021 se Martině a Prokopovi Stralczynským narodil syn Otakar. První měsíce byly moc náročné pro něj, pro rodiče i lékaře. I teď je péče náročná, rodiče stále hlídají dýchání, protože Otakárek někdy zapomene. Narodil se s charge syndromem.

Ale je to líbezné děťátko. S radostí sledujeme náznaky polykání, těšíme se, že časem nebude potřebovat sondu a bude se mu bez ní lépe dýchat. Sledujeme, že fixuje oči na předměty, pevně chytá rukama, mlaská, když má hlad, což je každé dvě hodiny. Má moc rád hlazení po hlavičce a po zádech. Pilně cvičí Vojtovku.

V Rychlebských horách se mu lépe dýchá než v Praze. 14. srpna ho ve sboru v Javorníku pokřtil Antonín Plachý.

Děkujeme za všechny modlitby, rodiče jsou stateční a obětaví a taky unavení. Melíšek má brášku moc rád.

babička Jana

JAK SE DOSTAT

v jarním Posázaví do sedmého nebe

Věřte nebo nevěřte, v následující reportáži vám ukážu, že je možno se dostat i zaživa do sedmého, dokonce českého nebe. Přihodilo se mi to před pár týdny na historicky první autorally Britské obchodní komory (BCC) v tzv. Šťastném údolí řeky Želivky, kde leží starobylý želivský klášter premonstrátů, slavící letos 900leté výročí.

Celý příběh je spojený s náročnou automobilistickou akcí, která probíhala ve dnech 28.–29. května 2021, tedy ještě ve velmi nejistých a obtížných podmínkách koronavirové pandemie a zdravotnických omezení. Jít do rizika takové náročné akce nejen při zajištění účastníků, ale i jejich ubytování, stravování, společenských aktivit a celkového financování je přinejmenším odvážné.

BCC se tak stala do jisté míry průkopníkem v dané oblasti i výzvou pro ostatní obchodní komory v této zemi. Navíc je třeba rovněž vzít v úvahu, že automobilistické soutěže tohoto typu obvykle pořádají značkové a veteránské kluby na národní i mezinárodní úrovni a různé zájmové automobilistické asociace s dlouhodobými zkušenostmi na tomto poli. O to víc jsem byl zvědav, když jsem byl pozván na tuto rally, jak rallyový debut BCC dopadne.

Abych čtenáře Brány příliš nenapínal, lze již úvodem této reportáže konstatovat, že se celý podnik, neboli event, jak se už i v českém technickém žargonu začíná používat, velmi úspěšně vydařil, a to jak k plné spokojenosti organizátorů, vlastních účastníků, sponzorů/partnerů a koneckonců i diváků, kteří zdravili vozy a jejich posádky v obcích na trati rally. Organizátorům a partnerům BCC i všem účastníkům lze jen blahopřát k tomuto úspěchu a vřele poděkovat za dobře odvedenou práci a sportovní výkony. Co se týče toho sedmého nebe pro každého, to vám ještě chvíli neprozradím.

Konkrétně – na startu v areálu kláštera Želiv se v pátek 28. května odpoledne sešlo 25 vozů, hlavně britské provenience, z nichž řada byla dokonce na veteránských registračních značkách, i když z hlediska historického šlo dle kategorie FIVA většinou o youngtimers. Čtenáři se může jevit, že tento omezený počet je snad málo, avšak vzhledem k tomu, že byl v důsledku pandemických zdravotnických opatření původně povolený počet pouze 20 vozů, byla to v podstatě účast nad původní plán. Přiznávám se již nyní, že jsem na startu ještě vůbec netušil, že se můžu dostat do sedmého, navíc českého nebe.

Jako obvykle, každá z účastnických posádek na rally dostala příslušné registrační označení vozidla a kvalitní jednoduchý itinerář, který pro snazší orientaci nepoužíval složitější tzv. tulipánové symboliky. Každý účastník dostal také ba-

líček s občerstvením ve formě sendvičů, minerálky i místního klášterního piva. Součástí balíčku byly i památeční trička/polokošile. Posádky vozů byly většinou rodinné, včetně dětských účastníků. Aby to však neměli jezdcí a spolujezdcí zase tak úplně lehké, vozy se sudými čísly jely trasu ve směru podle hodinových ručiček, lichá čísla opačným směrem. Takže jsme se na trase někdy v protisměru spravedlivě setkávali a přátelsky zdravili.

Dobře zvolená trasa rally v délce okolo 100 km se jela ve 4 etapách se třemi kontrolními stanovišti. Organizátorům nešlo tolik o sportovní výkony jako spíše o radost z jízdy po krásné krajině s pestře se střídající zelení, zajímavých a někdy i řidičsky náročných silnicích a silničkách, které byla zejména v lesních úsecích dost mokré – místní počasí bylo na objednávku britské komory mírně deštivé a proměnlivé, tedy téměř podle britského vzoru. Myslím však, že českým řidičům nechyběly tradiční britské živé ploty (hedges). Prostě česká příroda na venkově, jak má být, lesy hrající všemi odstíny zelené barvy, již kvetoucí horské louky připravené na senoseč, zelené obilí se střídalo se žlutými poli s rozkvetlou řepkou, kvetoucí zahrádky ve vesničkách a na rekreačních chalupách, zkrátka vše, jak se patří.

I když... ne všichni jezdcí byli ze žlutozelených lánů řepky nadšeni, zejména v případě majitelů starších veteránských vozů, kterým žlutá řepka symbolizovala nejen politický profil premiéra Babiše, ale zejména vyšší obsah ethylalkoholu v benzínu, který ničí nejen motory jejich cenných veteránských vozů, ale i palivové nádrže, těsnění, palivové hadičky, karburátory a další.

Motorová paliva – samozřejmě, že mezi entuziasty zejména veteránských vozů došlo i na debatu o použití elektroaut, což může být zejména u starých veteránů komplikované. Jeden z britských veteránistů uvedl v tomto směru velmi zajímavý příklad pro všechny. Prosím čtenáře, které nezajímají klasické sportovní vozy, jako jsou MGB (značka vozů Morris Garages, model B, vyráběné od 60. do 80. let minulého století), nechť tento odstavec při četbě klidně přeskočí...

Cena těchto vozů je na britském trhu okolo, řekněme, 15K liber.* Starší pováleční veteráni MG ze 40. a 50. let, jako jsou modely MG TC a TD, přijdou kupce na dvakrát tolik, tedy na 30K liber a výše. Nový, plně elektricky motorizovaný klasik MGB vyrábí a prodává v současné době britská firma RBW s vysokou cenovkou 90K liber. Bylo by tedy možno za cenu jednoho plně elektrizovaného MGB zakoupit na trhu 6 starších, slušných benzinových MGB nebo 3 vysoko ceněné veterány MG TC nebo MG TD.

Jan V. Kroužek
Dokončení v příštím čísle

*) Pro ilustraci, v době konání akce stála britská libra okolo 30 Kč, cena vozu tedy činí cca 450 tisíc korun.

KONTAKTNÍ INFORMACE

ÚŘEDNÍ HODINY FARÁŘE JAROSLAVA F. PECHARA

čtvrtek 15.00–17.00, jinak po předchozí domluvě

SBOR ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4 – Braník

Telefon: 244 461 037

E-mail: branik@evangnet.cz

ČÍSLO ÚČTU: I35027438/2010

Variabilní symboly:

111 křesťanská služba

222 salár

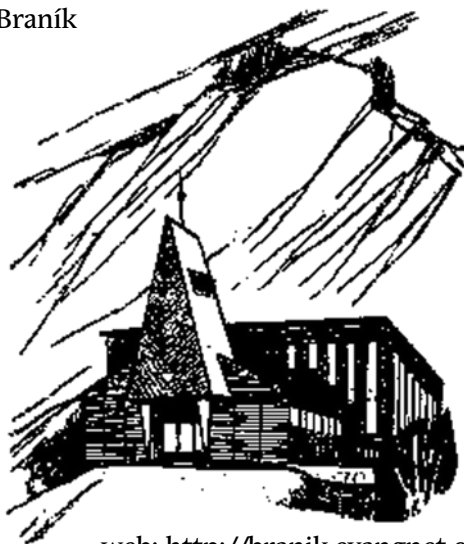
333 dar

444 Jeronýmova jednota

555 nepálský student

888 rekonstrukce kostela (plyn...)

999 úpravy sálku a zahrady pro děti

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

na 2. straně časopisu

web: <http://branik.evangnet.cz>

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník

XXVII. ročník, číslo 9/září 2021

Vychází zpravidla každou 1. neděli v měsíci.

Redakce: Katka Winkelhöferová, Jarka Pecharová

Sazba: Miloš F. Pechar, kesolim@seznam.cz

Korektury: Pavlína Kroužková, David Navara

Archiv časopisu: <http://branik.evangnet.cz/brana.php>

Redakční uzávěrka časopisu je poslední neděle v měsíci,
příspěvky posílejte e-mailem: branickabrana@gmail.com.

Autorům děkujeme za články i fotografie.

